

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 851/05
15.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Ljubomira Vučkovića, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline i Bate Cvetkovića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 1. u vezi člana 195. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Pančevu, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pančevu K.37/04 od 22.02.2005. godine, u sednici veća održanoj 15.06.2005. godine, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbe Okružnog javnog tužioca u Pančevu, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Pančevu K.37/04 od 22.02.2005. godine, samo u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, tako što Vrhovni sud, optuženog AA, za krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 1. u vezi člana 195. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, za koje je navedenom presudom oglašen krivim, **OSUĐUJE** na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Pančevu K.37/04 od 22.02.2005. godine, optuženi AA je oglašen krivim za krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 1. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, za koje mu je izrečena uslovna osuda, tako što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od osam meseci, koja se neće izvršiti, ako optuženi u roku od dve godine ne učini novo krivično delo. Optuženi je obavezan da plati sudu iznos od 15.000,00 dinara na ime paušala, iznos od 19.000,00 dinara na ime troškova krivičnog postupka.

Protiv navedene presude, žalbu je blagovremeno izjavio Okružni javni tužilac u Pančevu, zbog odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači, tako što će se optuženom izreći stroža kazna.

U odgovoru na žalbu Okružnog javnog tužioca, branilac optuženog je osporio žalbene navode javnog tužioca i predložio da se prvostepena presuda potvrdi, a žalba odbije kao neosnovana.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.992/05 od 19.05.2005. godine, predložio je da se prvostepena presuda preinači u smislu žalbenih navoda Okružnog javnog tužioca.

Vrhovni sud je u sednici veća, održanoj u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog, razmotrio spise predmeta, ispitaio pobijanu presudu, cenio navode u žalbi, odgovor na žalbu i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalba je osnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti.

Pobijajući prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji, Okružni javni tužilac u Pančevu je istakao da prvostepeni sud prilikom odlučivanja o kazni nije cenio stepen društvene opasnosti krivičnog dela i samog učinioca i da je olakšavajućim okolnostima dat prevelik značaj, tako da se izrečenom uslovnom osudom ne može ostvariti svrha kažnjavanja.

Naime, pri odmeravanju vrste i visine krivičnih sankcija prvostepeni sud je kao olakšavajuću okolnost cenio da je optuženi čovek srednjih godina, porodičan, oženjen, otac tri maloletna deteta, da je neosuđivan, da je po dogovoru obeštetio porodicu pok. PP i da oštećeni protiv njega ne postavljaju imovinsko-pravni zahtev za naknadu štete, da se iskreno držao pred sudom i da je u određenoj meri doprineo utvrđivanju činjeničnog stanja, da je od izvršenja krivičnog dela proteklo više od dve godine i tri meseca i da optuženi za to vreme nije ponovio krivično delo, da je u saobraćajnoj nezgodi zadobio povredu glave zbog čega je bolnički lečen i još uvek trpi posledice, da je postojao i doprinos oštećenog nastaloj saobraćajnoj nezgodi, jer je na zadnjoj levoj gornjoj strani kabine imao upaljen reflektor koji se koristi pri radu na njivama, bele boje svetlosti, što je negativno uticalo na procenjivanje konkretne situacije od strane optuženog, da se radi o čoveku skromnih materijalnih primanja i materijalnog stanja, jedinom hraniocu porodice, jer mu se supruga nalazi na plaćenom odsustvu, da je izrazio kajanje zbog svega što se dogodilo i ovim okolnostima dao značaj osobito olakšavajuće okolnosti, dok otežavajućih okolnosti nije bilo.

Po oceni Vrhovnog suda, osnovani su žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca, s obzirom na to da u pobijanoj presudi nisu cenjene otežavajuće okolnosti na strani optuženog, a naročito nije cenjen stepen društvene opasnosti krivičnog dela i samog učinioca kao i način izvršenja krivičnog dela, a što ovo krivično delo samo po sebi, kao i optuženog kao učinioca čini društveno opasnijim, nego što je to našao prvostepeni sud.

Stoga, Vrhovni sud nalazi da je izrečena sankcija blaža nego što je to nužno sa stanovišta svrhe kažnjavanja i da je prvostepeni sud dao prevelik značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima koje su pravilno ocenjene kao osobito olakšavajuće okolnosti, ali one po svojoj prirodi i značaju, posmatrane u sklopu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i optuženog kao učinioca, nisu takve da se opravdano može očekivati da će se i samim upozorenjem uz pretnju kaznom prema optuženom, dovoljno uticati da ne vrši krivična dela. Zato je Vrhovni sud, preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o krivičnoj sankciji i optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, nalazeći da će se ovom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 33. KZ SRJ, a u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. KZ SRJ.

Iz izloženog, na osnovu člana 391. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

an